

**UBND TỈNH BÌNH THUẬN
SỞ TƯ PHÁP**

Chương trình mục tiêu phòng,
chống tội phạm năm 2014

**TÌNH HUỐNG PHÁP LUẬT
VỀ PHÒNG, CHỐNG MẠI DÂM**

Năm 2014

**UBND TỈNH BÌNH THUẬN
SỞ TƯ PHÁP**

Chương trình mục tiêu phòng,
chống tội phạm năm 2014

**TÌNH HUỐNG PHÁP LUẬT
VỀ PHÒNG, CHỐNG MẠI DÂM**

Năm 2014

Câu hỏi số 1:

Bà Hằng tuyển Lam (24 tuổi) vào làm nhân viên tại nhà nghỉ của mình để phục vụ và vừa bán dâm khi khách có nhu cầu. Tuy nhiên, được một thời gian ngắn, cơ quan công an phát hiện và bắt quả tang hành vi bán dâm của Lam ngay tại nhà nghỉ. Xin hỏi, bà Hằng đã phạm tội gì và bà bị xử phạt như thế nào?

Trả lời:

Trong trường hợp này, bà Hằng đã sử dụng nhà nghỉ của mình để làm địa điểm bán dâm. Hành vi của bà đã phạm vào tội chứa mại dâm quy định tại Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009.

Chứa mại dâm là hành vi sử dụng, thuê, cho thuê hoặc mượn, cho mượn địa điểm, phương tiện để thực hiện việc mua dâm, bán dâm (Khoản 4 Điều 3 Pháp lệnh phòng chống mại dâm).

Theo Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 thì hành vi chứa mại dâm trong trường hợp không có các tình tiết tăng nặng thì có thể bị phạt từ một năm đến bảy năm tù.

Câu hỏi số 2:

Khi kiểm tra quán café do ông Trung quản lý, cơ quan công an phát hiện được 3 đôi nam nữ đang mua, bán dâm trong những dây lán phía sau quán. Xin hỏi, ông Trung có thể phải chịu mức hình phạt như thế nào?

Trả lời:

Vì ông Trung thực hiện hành vi cung cấp địa điểm để thực hiện hoạt động mua, bán dâm nên ông đã phạm vào tội chứa mại dâm quy định tại Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009.

Bên cạnh đó, do khi kiểm tra, cơ quan công an phát hiện được 3 đôi nam nữ đang mua bán dâm cùng một thời điểm nên hành vi phạm tội của ông Trung có thêm tình tiết tăng nặng: “phạm tội nhiều lần”.

Theo quy định tại mục 4 Nghị quyết số 01/2006/NQ-HĐTP ngày 12/05/2006 của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật Hình sự thì tình tiết “phạm tội nhiều lần” được áp dụng đối với người chứa mại dâm trong các trường hợp sau:

- Chứa mại dâm (không phân biệt tại một địa điểm hay tại các địa điểm khác nhau) một đôi hoặc nhiều đôi mua bán dâm khác nhau từ hai lần trở lên trong các khoảng thời gian khác nhau (không phân biệt thời gian dài hay ngắn);

- Chứa mại dâm hai đôi mua bán dâm trở lên độc lập với nhau trong cùng một khoảng thời gian;

- Chứa mại dâm một người mua bán dâm với hai người trở lên trong các khoảng thời gian khác nhau.

Mặt khác, pháp luật cũng quy định không coi là phạm tội nhiều lần trong các trường hợp sau đây:

- Chứa mại dâm một đôi mua bán dâm trong một khoảng thời gian liên tục;

- Chứa mại dâm nhiều người (một nhóm) cùng đến mua bán dâm, nhưng chỉ một người trong số họ hoặc một số người trong số họ hoặc tất cả họ cùng nhau thỏa thuận đứng ra giao dịch với người chứa mại dâm để trả tiền thuê địa điểm, phương tiện một lần và việc mua bán dâm diễn ra trong cùng một khoảng thời gian.

Về mức hình phạt có thể áp dụng đối với ông Trung, theo Điều c Khoản 2 Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999

được sửa đổi, bổ sung năm 2009, ông có thể bị phạt tù từ năm năm đến mười lăm năm. Ngoài ra, ông có thể bị phạt tiền từ năm triệu đồng đến một trăm triệu đồng, tịch thu một phần hoặc toàn bộ tài sản, phạt quản chế từ một năm đến năm năm.

Câu hỏi số 3:

Huy tuyển một số người phụ nữ ở quê lên thành phố làm việc trong quán karaoke của mình. Lợi dụng hoàn cảnh khó khăn của họ, hắn ép những người phụ nữ này phải bán dâm khi khách có yêu cầu. Những ai không chịu bán dâm liền bị hắn đánh đập, hành hung thậm tệ. Xin hỏi, với hành vi ép buộc người khác bán dâm, Huy có thể phải chịu mức hình phạt như thế nào?

Trả lời:

Trước hết, Huy đã phạm tội chúa mại dâm theo Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 thể hiện bằng việc y đã cung cấp địa điểm để hoạt động mại dâm được tiến hành. Tuy nhiên, nghiêm trọng hơn, Huy đã có hành vi cưỡng bức mại dâm thể hiện

bằng việc ép buộc, đánh đập người khác khiêu họ phải bán dâm.

Cưỡng bức bán dâm là hành vi dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực hoặc dùng thủ đoạn buộc người khác phải thực hiện việc bán dâm (Khoản 6 Điều 3 Pháp lệnh Phòng, chống mại dâm).

Theo quy định của Khoản 2 Điều 254 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 thì cưỡng bức mại dâm là một tình tiết tăng nặng trách nhiệm hình sự đối với người phạm tội chứa mại dâm. Người chứa mại dâm mà thực hiện hành vi cưỡng bức mại dâm thì có thể phải chịu với mức phạt tù từ năm năm đến mười lăm năm.

Câu hỏi số 4:

Tiến là “cò” chuyên môi giới mại dâm và coi đây như một nghề kiếm sống. Tiến đã thực hiện hành vi môi giới mại dâm rất nhiều lần. Xin hỏi, với hành vi này thì Tiến có thể phải chịu trách nhiệm hình sự như thế nào?

Trả lời:

Theo quy định tại mục 5 Nghị quyết số 01/2006/NQ-HĐTP ngày 12/5/2006 của Hội đồng thẩm phán Tòa án

nhân dân tối cao thì tình tiết “phạm tội có tính chất chuyên nghiệp” có đầy đủ các điều kiện sau đây:

- Có ý phạm tội từ năm lần trở lên về cùng một tội phạm không phân biệt đã bị truy cứu trách nhiệm hình sự hay chưa bị truy cứu trách nhiệm hình sự, nếu chưa hết thời hiệu truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc chưa được xóa án tích;

- Người phạm tội đều lấy các lần phạm tội làm nghề sinh sống và lấy kết quả của việc phạm tội làm nguồn sống chính.

Đối với trường hợp của Tiến, vì y đã thực hiện môi giới mại dâm rất nhiều lần và lấy việc phạm tội là nguồn sống chính nên Tiến được coi là phạm tội môi giới mại dâm có tính chất chuyên nghiệp.

Theo Điều c Khoản 2 Điều 255 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 thì người môi giới mại dâm có tính chất chuyên nghiệp có thể bị phạt tù từ ba năm đến mười năm; ngoài ra, có thể bị phạt tiền từ một triệu đồng đến mười triệu đồng.

Câu hỏi số 5:

Anh Vinh nhờ bà Nhung tìm cho một bé gái tầm khoảng 14, 15 tuổi để mua dâm. Bà Nhung giới thiệu cho anh Vinh cháu Tâm mới 14 tuổi. Tuy nhiên, khi đang thực hiện hành vi mua dâm thì anh Vinh bị cơ quan công an phát hiện. Xin hỏi, anh Vinh và bà Nhung sẽ bị xử lý trách nhiệm hình sự như thế nào?

Trả lời:

* Đối với trường hợp của bà Nhung:

Điểm a Khoản 3 Điều 255 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi bổ sung năm 2009 quy định rằng người môi giới mại dâm đối với trẻ em từ 13 đến dưới 16 tuổi có thể phải chịu mức phạt tù từ bảy năm đến mười năm lăm; ngoài ra, còn có thể phải chịu hình phạt tiền bổ sung từ 01 triệu đồng đến 10 triệu đồng. Như vậy, do bà Nhung đã môi giới mại dâm đối với cháu Tâm 14 tuổi nên bà có thể phải chịu mức phạt trên.

* Đối với trường hợp của anh Vinh:

Theo quy định tại Điều 256 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009, thì hành vi mua dâm người chưa thành niên dưới 18 tuổi sẽ bị xử lý trách

nhiệm hình sự. Tùy theo độ tuổi của người bán dâm mà người mua dâm sẽ bị xử lý trách nhiệm hình sự theo các mức độ khác nhau:

- Người mua dâm người chưa thành niên từ 16 tuổi đến dưới 18 tuổi, thì bị phạt tù từ một năm đến năm năm;

- Người mua dâm trẻ em từ đủ 13 tuổi đến dưới 16 tuổi, thì bị phạt tù từ ba năm đến tám năm;

- Người mua dâm nhiều lần đối với trẻ em từ đủ 13 tuổi đến dưới 16 tuổi thì bị phạt tù từ bảy năm đến mười lăm năm.

Ngoài ra, người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ năm triệu đồng đến mười triệu đồng.

Trong trường hợp của anh Vinh, anh đã thực hiện hành vi mua dâm một lần đối với cháu Nhung mới 14 tuổi nên có thể bị phạt tù từ ba năm đến tám năm. Ngoài ra, anh có thể bị phạt tiền theo quy định nêu trên của pháp luật.

Câu hỏi số 6:

Anh Nam đã bị xử phạt hành chính về hành vi bán băng đĩa phim có nội dung khiêu dâm. Tuy nhiên, ngay

sau đó, anh ta vẫn tiếp tục thực hiện hành vi này và bị cơ quan chức năng phát hiện. Xin hỏi, anh Nam có thể bị truy cứu trách nhiệm hình sự hay không?

Trả lời:

Hành vi truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy có thể gây ra nhiều hậu quả xấu cho nền văn hóa và đời sống tinh thần của nhân dân, đặc biệt là tầng lớp thanh thiếu niên. Đây là một trong những nguyên nhân dẫn đến các hiện tượng tiêu cực trong xã hội mà tiêu biểu là mại dâm gia tăng.

Theo quy định của Điều 253 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 thì hành vi truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy bao gồm các hành vi làm ra, sao chép, lưu hành, vận chuyển, mua bán, tàng trữ nhằm phổ biến sách, báo, tranh, ảnh, phim, nhạc hoặc những vật phẩm khác có tính chất đồi trụy, cũng như có hành vi khác truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy (ví dụ dịch văn hóa phẩm đồi trụy từ tiếng nước ngoài sang tiếng Việt...).

Hành vi truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy thuộc một trong các trường hợp sau đây thì sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự:

- Vật phạm pháp có số lượng lớn;
- Phổ biến cho nhiều người;
- Đã bị xử phạt hành chính về hành vi này hoặc đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm.

Người vi phạm có thể bị phạt tiền từ năm triệu đồng đến năm mươi triệu đồng, cải tạo không giam giữ đến ba năm hoặc phạt tù từ sáu tháng đến ba năm.

Đối với trường hợp của anh Nam, vì anh đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy nhưng vẫn tiếp tục vi phạm nên anh có thể bị truy cứu trách nhiệm hình sự và phải đối diện với mức phạt trên.

Câu hỏi số 7:

X mở quán sửa điện thoại di động ở gần trường cấp 3. Khi sửa điện thoại, X đã tải các phim, ảnh đồi trụy vào máy điện thoại của các em học sinh. Một lần, khi đang tải các phim ảnh đó cho một nam học sinh lớp 10, X bị cơ quan công an bắt quả tang. Xin hỏi, X có thể phải chịu mức hình phạt như thế nào?

Trả lời:

Khoản 2 Điều 253 Bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 quy định:

Người phạm tội truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy thuộc một trong các trường hợp sau đây thì bị phạt tù từ ba năm đến mười năm:

- Có tổ chức;
- Vật phạm pháp có số lượng rất lớn;
- Đồi với người chưa thành niên;
- Gây hậu quả nghiêm trọng;
- Tái phạm nguy hiểm;

Ngoài ra, người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ ba triệu đồng đến ba mươi triệu đồng.

Đối với trường hợp của X, vì đã có hành vi truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy cho người chưa thành niên nên có thể bị phạt tù từ ba năm đến mười năm và có thể bị phạt tiền từ ba triệu đồng đến ba mươi triệu đồng.

Câu hỏi số 8:

Mai từng là gái mại dâm và đã bị nhiễm HIV. Nay cô muốn hoàn lương và tìm một công việc để tự nuôi

sống bản thân. Tuy nhiên, khi Mai đã xin việc ở các doanh nghiệp ở địa phương, tất cả đều từ chối vì biết cô bị nhiễm HIV. Xin hỏi, người bị nhiễm HIV có quyền được làm việc bình thường không? Việc các doanh nghiệp không tuyển dụng người nhiễm HIV có đúng quy định pháp luật không?

Trả lời:

Theo Điểm c Khoản 1 Điều 4 Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người thì người bị nhiễm HIV/AIDS có quyền được làm việc.

Pháp luật cũng quy định rằng người sử dụng lao động không được phép từ chối tuyển dụng người lao động vì lý do người đó bị nhiễm HIV (trừ các ngành nghề: thành viên tổ lái trong hàng không dân dụng và nghề đặc biệt thuộc lĩnh vực an ninh, quốc phòng). Vì vậy, việc các doanh nghiệp từ chối tuyển dụng Mai vì cô bị nhiễm HIV là trái với quy định của pháp luật.

Điểm a Khoản 1 Điều 22 Nghị định số 69/2011/NĐ-CP ngày 08/08/2011 của Chính phủ quy định xử phạt vi phạm hành chính về y tế dự phòng, môi trường y tế và

phòng chống HIV/AIDS quy định nếu chủ sử dụng lao động từ chối tuyển dụng vì lý do người dự tuyển lao động nhiễm HIV thì sẽ bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 10.000.000 đồng (trừ các trường hợp có thẻ không nhận người bị nhiễm HIV bao gồm: thành viên tổ lái trong hàng không dân dụng và nghề đặc biệt thuộc lĩnh vực quốc phòng, an ninh)

Câu hỏi số 9:

Người sử dụng lao động có trách nhiệm gì trong phòng chống nhiễm HIV/AIDS?

Trả lời:

Theo Khoản 1 Điều 14 Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người, người sử dụng lao động có trách nhiệm phòng chống nhiễm HIV/AIDS ở nơi làm việc như sau:

- Tổ chức việc tuyên truyền, giáo dục các biện pháp phòng, chống HIV/AIDS, chống kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV trong cơ quan, tổ chức, đơn vị vũ trang nhân dân;

- Bố trí công việc phù hợp với sức khỏe và trình độ chuyên môn của người lao động nhiễm HIV;
- Tạo điều kiện cho người lao động tham gia các hoạt động phòng, chống HIV/AIDS;
- Các trách nhiệm khác về phòng, chống HIV/AIDS theo quy định của pháp luật.

Câu hỏi số 10:

Anh Bình là một công nhân lao động giỏi, thường xuyên được khen thưởng vì thành tích xuất sắc. Không may, sau một lần quan hệ với gái mại dâm, anh bị nhiễm HIV. Thông tin anh dương tính với HIV bị rò rỉ đến công ty nơi anh làm việc và Giám đốc công ty ra quyết định chấm dứt hợp đồng đối với anh. Xin hỏi, theo quy định của pháp luật, công ty có quyền được đuổi việc anh Bình không?

Trả lời:

Để bảo đảm quyền được làm việc của người bị nhiễm HIV, Khoản 2 Điều 14 Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch phải ở

người quy định người sử dụng lao động không được có các hành vi sau đây:

- Chấm dứt hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc gây khó khăn trong quá trình làm việc của người lao động vì lý do người lao động nhiễm HIV;

- Ép buộc người lao động còn đủ sức khỏe chuyển công việc mà họ đang đảm nhiệm vì lý do người lao động nhiễm HIV;

- Từ chối nâng lương, đề bạt hoặc không bảo đảm các quyền, lợi ích hợp pháp của người lao động vì lý do người lao động nhiễm HIV;

Đồng thời, Khoản 2 Điều 22 Nghị định 69/2011/NĐ-CP cũng quy định phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 15.000.000 đồng đối với một trong các hành vi sau đây:

- Chấm dứt hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc gây khó khăn trong quá trình làm việc của người lao động vì lý do người lao động nhiễm HIV;

- Ép buộc người lao động còn đủ sức khỏe chuyển công việc mà họ đang đảm nhiệm vì lý do người lao động nhiễm HIV;

- Từ chối nâng lương, đè bạt hoặc không bảo đảm các quyền, lợi ích hợp pháp của người lao động vì lý do người lao động nhiễm HIV;

Như vậy, trong trường hợp của anh Bình, công ty không có quyền chấm dứt hợp đồng lao động đối với anh. Trường hợp công ty cố tình chấm dứt hợp đồng lao động thì sẽ bị xử phạt hành chính từ 10.000.000 đồng đến 15.000.000 đồng và buộc phải nhận anh Bình trở lại làm việc

Câu hỏi số 11:

Khi Văn nộp hồ sơ xin học văn hóa ở trung tâm học tập cộng đồng, người quản lý đã yêu cầu Văn phải nộp kết quả xét nghiệm HIV vì trước đây cô đã từng là gái mại dâm. Văn không đồng ý và cho rằng hành vi đó đã xúc phạm đến bản thân. Xin hỏi, cơ sở giáo dục có quyền yêu cầu người xin học nộp kết quả xét nghiệm HIV hay không?

Trả lời:

Hành vi của người quản lý ở trung tâm học tập cộng đồng là trái với các quy định của pháp luật. Hành vi này

không những đã xâm phạm đến quyền học tập của công dân mà còn tạo ra sự kỳ thị, phân biệt, đối xử.

Theo quy định của Điểm d Khoản 2 Điều 15 của Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người thì các cơ sở giáo dục trong hệ thống giáo dục quốc dân không được phép yêu cầu xét nghiệm HIV hoặc yêu cầu xuất trình kết quả xét nghiệm HIV đối với học sinh, sinh viên, học viên hoặc người đến xin học. Như vậy, trung tâm học tập cộng đồng có trách nhiệm tiếp nhận hồ sơ của Vân và không được phép yêu cầu kết quả xét nghiệm HIV.

Theo Điểm b Khoản 1 Điều 23 của Nghị định 69/2011/NĐ-CP thì việc yêu cầu xét nghiệm HIV hoặc yêu cầu xuất trình kết quả xét nghiệm HIV đối với học sinh, sinh viên, học viên hoặc người đến xin học sẽ bị xử phạt từ 2.000.000 đến 5.000.000 đồng.

Câu hỏi số 12:

Khi thông tin Thúy là gái mại dâm đã bị nhiễm HIV truyền về làng quê nơi cô sinh sống, nhiều người đã tỏ ra khinh miệt gia đình cô. Thậm chí, một số phụ

huynh còn yêu cầu hiệu trưởng trường học đuổi học em trai Thúy vì lý do chị cậu là gái mại dâm và nhiễm HIV. Họ cho rằng cậu có thể làm lây nhiễm HIV đến con họ đang học cùng trường. Xin hỏi, pháp luật quy định như thế nào về việc này?

Trả lời:

Trường học không có quyền đuổi học em trai Thúy. Hành vi này thể hiện sự kỳ thị, phân biệt đối xử đối với người bị nhiễm HIV và gia đình của họ là hành vi bị nghiêm cấm theo quy định của pháp luật Việt Nam. Đồng thời pháp luật cũng quy định trách nhiệm của các cơ sở giáo dục quốc dân trong việc bảo đảm quyền được học tập bình đẳng của người bị nhiễm HIV và thành viên trong gia đình của họ.

Điều 22 của Nghị định số 69/2011/NĐ-CP quy định:

- Cá nhân, tổ chức có hành vi cản trở hoặc từ chối tiếp nhận trẻ em, học sinh, sinh viên, học viên vào học trong các cơ sở giáo dục thuộc hệ thống giáo dục quốc dân vì lý do người đó nhiễm HIV hoặc là thành viên trong gia đình có người nhiễm HIV sẽ bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 10.000.000 đồng

- Cá nhân, tổ chức có hành vi kỷ luật, đuổi học sinh, sinh viên, học viên vì lý do người đó nhiễm HIV hoặc là thành viên trong gia đình có người nhiễm HIV sẽ bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 15.000.000 đồng

- Cá nhân, tổ chức có 2 hành vi nói trên có trách nhiệm tiếp nhận học sinh, sinh viên, học viên vào cơ sở giáo dục.

Câu hỏi số 13:

Tôi được biết người bị nhiễm HIV có quyền được giữ bí mật riêng tư liên quan đến HIV/AIDS. Xin hỏi, pháp luật có những quy định gì để bảo đảm quyền này?

Trả lời:

Điểm d Khoản 1 Điều 4 Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người quy định người bị nhiễm HIV được giữ bí mật riêng tư liên quan đến HIV/AIDS.

Khoản 5 Điều 8 của Luật quy định nghiêm cấm hành vi công khai tên, địa chỉ, hình ảnh của người nhiễm HIV hoặc tiết lộ cho người khác biết việc một người

nhiễm HIV khi chưa được sự đồng ý của người đó, trừ trường hợp quy định tại Điều 30 của Luật này.

Điều 30 của Luật quy định kết quả xét nghiệm HIV dương tính chỉ được thông báo cho các đối tượng sau đây:

- Người được xét nghiệm;

- Vợ hoặc chồng của người được xét nghiệm, cha, mẹ hoặc người giám hộ của người được xét nghiệm là người chưa thành niên hoặc mất năng lực hành vi dân sự;

- Nhân viên được giao nhiệm vụ trực tiếp tư vấn, thông báo kết quả xét nghiệm HIV dương tính cho người được xét nghiệm;

- Người có trách nhiệm chăm sóc, điều trị cho người nhiễm HIV tại các cơ sở y tế, bao gồm trường khoa, trường phòng, điều dưỡng viên trưởng nơi người nhiễm HIV điều trị, nhân viên y tế được giao trách nhiệm trực tiếp điều trị, chăm sóc cho người nhiễm HIV tại cơ sở y tế;

- Người đứng đầu, cán bộ phụ trách y tế, nhân viên y tế được giao nhiệm vụ trực tiếp chăm sóc sức khỏe cho người nhiễm HIV tại cơ sở chữa bệnh, cơ sở giáo dục, trường giáo dưỡng, cơ sở bảo trợ xã hội, trại giam, trại tạm giam;

- Người đứng đầu và cán bộ, công chức được giao trách nhiệm của Cơ quan điều tra, Viện kiểm sát nhân dân hoặc Toà án nhân dân trong trường hợp xét nghiệm HIV bắt buộc.

Những người có liên quan nêu trên có trách nhiệm giữ bí mật kết quả xét nghiệm HIV dương tính.

Câu hỏi số 14:

Theo quy định của pháp luật, người bị nhiễm HIV có những nghĩa vụ gì?

Trả lời:

Theo Khoản 2 Điều 4 Luật Phòng chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người, người bị nhiễm virus HIV có những nghĩa vụ sau đây:

- Thực hiện các biện pháp phòng lây nhiễm HIV sang người khác;
- Thông báo kết quả xét nghiệm HIV dương tính của mình cho vợ, chồng hoặc cho người chuẩn bị kết hôn với mình biết;

- Thực hiện các quy định về điều trị bằng thuốc kháng HIV;
- Các nghĩa vụ khác theo quy định của Luật này và các quy định khác của pháp luật có liên quan.

Câu hỏi số 15:

Theo quy định của pháp luật, người bị nhiễm HIV thực hiện phòng chống HIV/AIDS theo những hình thức nào?

Trả lời:

Theo quy định của Điều 20 Luật Phòng, chống nhiễm virus gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người thì người nhiễm HIV có quyền tham gia các hoạt động phòng, chống HIV/AIDS.

Đồng thời, người bị nhiễm HIV được nhà nước khuyến khích tạo điều kiện tham gia các hoạt động phòng chống nhiễm HIV/AIDS sau:

- Tham gia nhóm giáo dục đồng đẳng, câu lạc bộ và các hình thức tổ chức sinh hoạt khác của người nhiễm HIV theo quy định của pháp luật;

- Tuyên truyền và thực hiện các biện pháp can thiệp giảm tác hại trong dự phòng lây nhiễm HIV;
- Hỗ trợ, chăm sóc người nhiễm HIV;
- Tham gia ý kiến trong quá trình xây dựng chương trình, chính sách, pháp luật liên quan đến HIV/AIDS;
- Các hoạt động khác về phòng, chống HIV/AIDS.

TÌNH HUỐNG PHÁP LUẬT VỀ PHÒNG, CHỐNG MẠI DÂM

- Chịu trách nhiệm xuất bản:

Hồ Ngọc Được - Giám đốc Sở tư pháp

- Biên soạn:

Phòng phò biển, giáo dục Pháp luật - Sở tư pháp

*Giấy phép xuất bản số: 48/GP-STTTT do Sở Thông tin và Truyền thông cấp ngày
26/9/2014. In 1.700 bản, khổ 9,5 x 14 cm. In tại Công ty TNHH SX - TM Sức Trẻ
(B17 KDC Văn Thánh II, phường Phú Tài, thành phố Phan Thiết, Bình Thuận)
In xong và nộp lưu chiểu tháng 10/2014*

